

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200760
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5019200760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. č. XXX, práv. zastúpený: Marják, Ferenci & Partners s.r.o., so sídlom Tajovského č. 17, Košice, proti žalovanému: náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR, so sídlom Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného čís. konania: KaGŠ-25-50/2019-PravO zo dňa 25.09.2019, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcovi a žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Správny orgán prvého stupňa - riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky Personálnym rozkazom č. 4088 z 03.06.2019 podľa § 6 ods. 1 písm. b) a § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z.z.“) ako vedúci služobného úradu podľa § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z. žalobcu ako analytika/1. skupina analýz/Čata rádiatechnického prieskumu/7. rota RT prieskumu Prešov/Prápor RLPS/Krídlo velenia, riadenia a prieskumu/Vzdušné sily/Ozbrojené sily SR/miesto výkonu štátnej služby Prešov prepustil zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe, pretože dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby s tým, že služobný pomer žalobcu skončí dňom 30.09.2019. V zálohe je pripravený zastávať systemizované miesto analytika, číslo špecializácie 670. V odôvodnení rozhodnutia po citácii čl. 1 ods. 1 a čl. 5 služobného predpisu hlavného služobného úradu č. 98/2015 o ustanovení služobných úradov, o ustanovení rozsahu pôsobnosti vedúcich služobných úradov a o ustanovení rozsahu pôsobnosti veliteľov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov, § 2 ods. 4, § 29 ods. 1, § 83 ods. 1 písm. h), § 91 ods. 1 písm. c), § 92 ods. 2 písm. d), ods. 3, § 94 ods. 1 písm. d), ods. 2, 3, 5, § 222 ods. 4 písm. a) zákona č. 281/2015 Z.z. poukázal na zistenie z návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru vypracovaného veliteľom Krídla velenia, riadenia a prieskumu Zvolen plukovníkom L.. S. M. dňa 18.04.2019, z ktorého plynie, že na základe doručeného Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 2317 zo dňa 19.03.2019 bola žalobcovi zamietnutá žiadosť o vymenovanie do stálej štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby. Na základe uvedeného veliteľ navrhol žalobcovi dňom 30.09.2019 skončiť štátnu službu prepustením podľa § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z.. Správny orgán prvého stupňa ďalej konštatuje, že žalobca bol s návrhom na prepustenie oboznámený 18.04.2019. Žalobca bol dňa 03.05.2019 vyzvaný, aby sa v zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vyjadril ku konaniu vo veci

skončenia služobného pomeru, avšak svoje právo vyjadriť sa nevyužil. Správny orgán prvého stupňa ďalej uviedol, že žalobca sa od účinnosti zákona, t. j. od 01.01.2016 považuje za profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe vo vojenskej hodnosti rotný podľa § 222 ods. 4 písm. a), maximálnu dobu štátnej služby (17 rokov) podľa prílohy č. 1 zákona dosiahne 30.09.2019, a pretože na základe dôvodov uvedených v Personálnom rozkaze riaditeľa Personálneho úradu č. 2317 z 19.03.2019 v súlade s § 29 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z. nebol do stálej štátnej služby vymenovaný, jeho služobný pomer trvá len do dosiahnutia maximálnej doby štátnej služby, t. j. do dňa 30.09.2019.

2. O odvolaní žalobcu voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný rozhodnutím čís. konania: KaGŠ-25-50/2019-PravO zo dňa 25.09.2019, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Žalovaný v dôvodoch rozhodnutia uvádza, že za účelom objektivizácie skutkového stavu bol administratívny spis doplnený o dôkaz „vyjadrenie veliteľa útvaru“ a „zhodnotenie služby profesionálneho vojaka“ spracované veliteľom roty žalobcu. Oba velitelia konštatovali najmä neochotu žalobcu vykonávať 24-hodinové služby, žalobcu po odbornej stránke hodnotili podpriemerne s tým, že sa spolieha na pomoc ostatných kolegov. Starostlivosť žalobcu o zverený materiál bola nedostatočná pri kontrolách a bol zistený tiež schodok. Velitelia na základe uvedeného neodporučili ponechať žalobcu v služobnom pomere. Ďalej žalovaný poukazuje aj na obsah právoplatného Personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu č. 2317 z 19.03.2019, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o vymenovanie do stálej štátnej služby v nadväznosti na predchádzajúce kladné stanovisko veliteľa útvaru. Žalovaný tiež poukazuje na skutočnosť, že veliteľ útvaru listom z 10.09.2019 informoval žalovaného, že svoje odporúčacie stanovisko k vymenovaniu žalobcu do stálej štátnej služby vydal výlučne s prihliadnutím na sociálny aspekt - žalobca je otcom štyroch maloletých detí a skončenie služobného pomeru by malo nepriaznivý dopad na situáciu v celej rodine. Súčasne však veliteľ na negatívnom hodnotení výkonu štátnej služby žalobcu zotrval. Žalovaný konštatuje, že z podkladových materiálov je nesporné, že žalobca sa od účinnosti zákona považuje za profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe vo vojenskej hodnosti rotný podľa § 222 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z.z., maximálnu dobu štátnej služby (17 rokov) dosiahne dňa 30.09.2019, riaditeľ Personálneho úradu Personálnym rozkazom č. 2317 z 19.03.2019 zamietol žiadosť žalobcu o vymenovanie do stálej štátnej služby, služobný pomer žalobcu trvá do dosiahnutia maximálnej doby štátnej služby dňa 30.09.2019. Na základe uvedených skutočností a s poukazaním na obligatórny charakter § 83 ods. 1 písm. h) citovaného zákona žalovaný skonštatoval, že v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť k argumentom odvolateľa uvedeným v jeho odvolaní.

3. V zákonnej lehote podal voči rozhodnutiu žalovaného žalobu žalobca navrhujúci zrušenie rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa. Žalobca predovšetkým uvádza, že jeho vymenovanie do stálej štátnej služby bolo odporúčané dvoma nadriadenými a jeho skúsenosti a schopnosti zdôvodňovali jeho vymenovanie do stálej štátnej služby. Žalobca je toho názoru, že Personálny rozkaz č. 2317 z 19.03.2019 vychádza len zo subjektívneho pocitu riaditeľa a absentuje v ňom akýkoľvek dôvod, prečo žalobca do stálej služby vymenovaný nebol. Žalobca ďalej poukazuje na skutočnosť, že Personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4088 z 03.06.2019, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe bol odôvodnený zákonnými podmienkami pred skončením služobného pomeru, avšak vydaný na základe predchádzajúceho Personálneho rozkazu č. 2317 z 19.03.2019, ktorý je absolútne nepreskúmateľný. Žalobca ďalej namietá, že sa nemal možnosť vyjadriť k podkladom rozhodnutia žalovaného - vyjadreniu veliteľa útvaru a zhodnoteniu služby profesionálneho vojaka. K uvedeným podkladom podotýka, že nie je pravdou, že by mal nejaké hodnotenie nevyhovujúce a vo všetkých testoch vyhovel, nakoľko v opačnom prípade by nemohol slúžiť. Nesúhlasí s tvrdením o „neochote slúžiť“, nakoľko je preukázané, že napr. odsľúžil 5 12-hodinových služieb za sebou, čo je nad rámec právnych predpisov. Žalobca na ostatok namietá, že sa prvostupňový orgán ani žalovaný nevysporiadali so skutočnosťami, na ktoré v konaní poukazoval.

4. Žalovaný zotráva na skutkových a právnych dôvodoch, ktoré v podrobnostiach obsiahol v žalobou napadnutom rozhodnutí (tak ako je rozvedené v bode 2. tohto rozsudku). Uvádza, že správne orgány oboch stupňov si pred vydaním rozhodnutia zabezpečili dostatok dôkazov potrebných na riadne posúdenie veci, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalobca v rozhodnom čase dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby. Dočasnú štátnu službu možno prirovnať k pracovnému pomeru na dobu určitú, keď nie je možné zamestnávateľa prinútiť, aby po uplynutí maximálnej doby pracovného pomeru na dobu určitú zamestnával zamestnanca naďalej v pracovnom

pomere na dobu neurčitú. Zo žalobou napadnutých rozhodnutí okrem iného vyplýva, že žalobca za obdobie rozhodné pre posúdenie jeho žiadosti o vymenovanie do stálej štátnej služby dosiahol v služobnom hodnotení priemerne 63 bodov, teda uspokojivé výsledky, čo rozhodne nezodpovedá žalobcovmu tvrdeniu, že jeho skúsenosti a schopnosti odôvodňovali jeho vymenovanie do stálej štátnej služby. Žalobca v roku 2015 a v roku 2018 nespĺnil požadované normy z pohybovej výkonnosti. V roku 2016 a 2017 nebol hodnotený zo zdravotných dôvodov a v roku 2019 sa žalobca do 31. júla preskúšania nezúčastnil. Dostatočná pohybová výkonnosť profesionálneho vojaka patrí medzi najpodstatnejšie faktory pre jeho zotrvanie v služobnom pomere, čomu zodpovedajú aj niektoré ustanovenia zákona č. 281/2015 Z.z.. Aj na ostatok žalovaný namieta tiež nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného označeného ako „Generálny štáb ozbrojených síl SR“ dôvodiac, že uvedený subjekt nie je v zmysle § 180 ods. 1 prvá veta SSP orgánom verejnej správy, ktorý by rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku, týmto je „náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR“.

5. Žalobca v súdom stanovenej lehote repliku k vyjadreniu žalovaného nepodal. Len pre úplnosť správny súd poznamenáva, že vyjadrenie žalovaného k žalobe s poučením o možnosti žalobcu vyjadriť sa v lehote 15 dní, s tým, že na ďalšie vyjadrenie nebude súd prihliadať, bolo právnomu zástupcovi žalobcu (.. doručené dňa 24.07.2020. Na základe žiadosti právneho zástupcu žalobcu zo dňa 11.08.2020 bola lehota na podanie repliky predĺžená do 17.08.2020. Právny zástupca žalobcu repliku v súdom stanovenej (ani predĺženej) lehote nepodal. Dňa 19.11.2020 bolo správnomu súdu doručené plnomocenstvo zo dňa 11.12.2020 udelené žalobcom advokátskej kancelárii Marják, Ferenci & Partners, s.r.o.. Dňa 18.12.2020 bolo správnomu súdu žalobcom oznámené odvolanie plnomocenstva M.. O. M.. Dňa 12.04.2021 bolo správnomu súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu označené ako „vyjadrenie žalobcu“. Správny súd uvádza, že na uvedené vyjadrenie vzhľadom na uplatnenú sudcovskú koncentráciu už nemohol prihliadať. Žalobca nepredložil súdu repliku v súdom stanovenej lehote. Podanie s označením „vyjadrenie žalobcu,, bolo správnomu súdu doručené cca 8 mesiacov po jej uplynutí.

6. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok podľa § 137 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) v spojení s § 107 ods. 1 písm. a) SSP a contrario. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. apríla 2021, o čom bola spísaná zápisnica, ktorá je súčasťou súdneho spisu.

7. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP a § 183 SSP), pričom zistil, že žalobu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 190 SSP z nasledovných dôvodov:

8. Podľa § 15 ods. 3 písm. b) zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovaného, t. j. k 03.10.2019 (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z.z.“), dočasná štátna služba je štátna služba, ktorú profesionálny vojak vykonáva od jeho vymenovania alebo prijatia do dočasnej štátnej služby a ktorá trvá do uplynutia maximálnej doby štátnej služby.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 281/2015 Z.z. maximálna doba štátnej služby je časový úsek ustanovený na zotrvanie profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe. Maximálne doby štátnej služby sú uvedené v prílohe č. 1.

Podľa prílohy č. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. je maximálna doba štátnej služby pre vojenskú hodnosť rotný 17 rokov.

Podľa § 15 ods. 4 zákona č. 281/2015 Z.z. stála štátna služba je štátna služba, ktorú profesionálny vojak vykonáva od jeho vymenovania alebo prijatia do stálej štátnej služby a ktorá trvá do dosiahnutia vekovej hranice, ak tento zákon v § 32 neustanovuje inak.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. do stálej štátnej služby môže služobný úrad vymenovať profesionálneho vojaka po dosiahnutí maximálnej doby štátnej služby a na základe zhodnotenia jeho dočasnej štátnej služby, ak

- a) profesionálny vojak požiadal o vymenovanie do stálej štátnej služby a
- b) je to v záujme služobného úradu.

Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z.z. žiadosť podľa odseku 1 písm. a) profesionálny vojak predkladá služobnému úradu najskôr 12 mesiacov a najneskôr 9 mesiacov pred uplynutím maximálnej doby štátnej služby; služobný úrad o žiadosti rozhodne najneskôr 6 mesiacov pred uplynutím maximálnej doby štátnej služby.

Podľa § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z. štátna služba profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe a stálej štátnej službe sa skončí prepustením zo služobného pomeru (ďalej len "prepustenie"), ak dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby.

Podľa § 91 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z.z. personálny rozkaz sa vydáva

a) pri prijatí občana do štátnej služby podľa § 22 ods. 2, § 27 ods. 2, § 28 ods. 1 písm. b), § 29 ods. 7, § 30 ods. 1 písm. b) a ods. 2, § 43 ods. 1, § 50 a § 63 ods. 1,

b) v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka súvisiacich so zmenami v štátnej službe podľa § 24, § 27 ods. 1, § 28 ods. 1 písm. a) a ods. 2, § 29 ods. 1 až 5, § 30 ods. 1 písm. a) a ods. 3, § 32 ods. 2 až 5, § 36 ods. 2, § 37 ods. 4, § 43 ods. 2, § 45, 46, 47, 48, § 51 ods. 1, § 63 ods. 2, § 64, § 65 ods. 1 a 2, § 67, § 68 ods. 1, § 70 ods. 1 a 4, § 71, § 73 ods. 1 a 2, § 74, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 až 3 a 6 až 11, § 77 ods. 1 písm. a), b) a ods. 2, § 80 ods. 1 a 2, § 81 a § 115 ods. 1,

c) pri skončení štátnej služby prepustením podľa § 83 ods. 1, 2 a ods. 4 až 6, § 84 a § 98 ods. 4,

d) v prípadoch podľa § 193 a 194.

Podľa § 91 ods. 10 zákona č. 281/2015 Z.z. personálny rozkaz podľa odseku 1 písm. a), b) a d) nie je preskúmateľný súdom a personálny rozkaz podľa odseku 1 písm. c) je preskúmateľný súdom.

Podľa § 94 ods. 1 písm. d) zákona č. 281/2015 Z.z. o prepustení profesionálneho vojaka rozhodne služobný úrad z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. h) až j) a m) počas štvrtého mesiaca pred splnením dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru.

Podľa § 94 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z.z. ak sa služobný pomer končí z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. h) až j) a m), lehota na prepustenie je tri kalendárne mesiace. Lehota začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia personálneho rozkazu profesionálnemu vojakovi a skončí sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

Podľa § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z. ak personálny rozkaz o prepustení vydal vedúci služobného úradu ministerstva,⁷⁾ náčelník generálneho štábu, náčelník vojenskej kancelárie prezidenta, riaditeľ Vojenského spravodajstva, riaditeľ Vojenskej polície alebo rektor vojenskej vysokej školy, odvolacím orgánom proti tomuto personálnemu rozkazu je minister. V ostatných prípadoch odvolania proti personálnemu rozkazu o prepustení je odvolacím orgánom náčelník generálneho štábu.

7) § 12 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 345/2012 Z.z.

Podľa § 27 ods. 1 SSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

Podľa § 32 ods. 2 SSP žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 132 ods. 1, 2 SSP otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 131, si môže správny súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, správny súd na takéto rozhodnutie prihladne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 180 ods. 1 prvá veta SSP žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

9. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca bol v rozhodnom období profesionálnym vojakom ozbrojených síl SR zastávajúci funkciu: analytik/1.skupina analýz/čatár rádiotechnického prieskumu/7. rota RT prieskumu Prešov/Prápor RLPS/Krídlo velenia, riadenia a prieskumu/Vzdušné sily/Ozbrojené sily SR/miesto výkonu štátnej služby Prešov. V čase pred skončením služobného pomeru profesionálneho vojaka bol žalobca v dočasnej štátnej službe, maximálna doba ktorej mala uplynúť dňom 30.09.2019. Žalobca písomným podaním z 26.10.2018 požiadal o vymenovanie do stálej štátnej služby.

Riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl SR personálnym rozkazom č. 2 317 z 19. marca 2019 v zmysle § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. zamietol žiadosť žalobcu o vymenovanie do stálej štátnej služby z dôvodu, že jeho vymenovanie do stálej štátnej služby nebolo v záujme služobného úradu. V odôvodnení personálneho rozkazu č. 2 317 z 19. marca 2019 je uvedené: „...ako príslušný vedúci služobného úradu rozhodnúť vo veci som preskúmal žiadosť menovaného o vymenovanie do stálej štátnej služby, zhodnotenie dočasnej štátnej služby v zmysle služobného predpisu. S poukázaním na dosiahnuté vzdelanie, absolvované kurzy, dosiahnutia úrovne znalosti cudzieho jazyka podľa štandardizačnej dohody NATO STANAG 6001, hodnotenia z pohybovej výkonnosti za obdobie posledných troch rokov výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka a priemer bodových hodnotení v služobnom hodnotení za obdobie výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka od roku 2006, ktoré považujem pri mojom rozhodnutí v predmetnej veci za podporné, som dospel k záveru, že nie je v záujme služobného úradu, aby bol menovaný vymenovaný do stálej štátnej služby.“ Následne veliteľ vojenského útvaru spracoval dňa 18.04.2019 návrh na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru, ktorý bol Personálnemu úradu ozbrojených síl SR doručený 02.05.2019 a z ktorého vyplýva: „Nakoľko personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu č. 2317 z 19. marca 2019 bola podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len “zákon”) zamietnutá jeho žiadosť o vymenovanie do stálej štátnej (služby), NEBOL VYMENOVANÝ do stálej štátnej služby. Na základe týchto skutočností n a v r h u j e m F. dňom 30.09.2019 skončiť štátnu službu p r e p u s t e n í m zo služobného pomeru v súlade s ustanoveniami § 83 ods. 1 písm. h) a § 94 ods. 5 zákona.“ Následne bol žalobca oznámením o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru č. PÚ-184/9-162/2019-OddSŠS-1 z 03. mája 2019 oboznámený so skutočnosťou, že dňa 02.05.2019 riaditeľ Personálneho úradu ozbrojených síl SR začal konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Potvrdenie o oboznámení profesionálneho vojaka so začatím konania o prepustení zo služobného pomeru žalobca podpísal dňa 27.05.2019. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4088 z 03.06.2019 bol žalobca podľa § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe, pretože dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby, pričom jeho služobný pomer skončil 30.09.2019. Proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 4088 z 03.06.2019 podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že jeho žiadosť o vymenovanie do stálej štátnej služby bola zamietnutá Personálnym rozkazom č. 2317 z 19.03.2019, napriek tomu, že v odôvodnení rozkazu je uvedený poukaz na odporúčanie vymenovania žalobcu do stálej štátnej služby dvomi nadriadenými. Žalobca je toho názoru, že vydané odporúčania ako aj jeho skúsenosti a schopnosti odôvodňujú vymenovanie žalobcu do stálej štátnej služby, nakoľko je uvedené jednoznačne v záujme služobného úradu. V Personálnom rozkaze č. 2317 z 19.03.2019 absentuje akýkoľvek dôvod, prečo do stálej štátnej služby nebol vymenovaný, preto je toho názoru, že ide len o osobný dôvod nadriadeného. O odvolaní žalobcu z 25.06.2019 rozhodol náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR rozhodnutím z 25.09.2019, ktoré tvorí predmet tohto správneho súdneho prieskumu a ktorého dôvody sú podrobne rozvedené v bode 2. tohto rozsudku.

10. Na úvod správneho súdu prináležalo vysporiadať sa s námietkou žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalobcom označeného žalovaného „Generálny štáb ozbrojených síl SR“. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na záväzný právny názor Najvyššieho súdu SR obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 4Asan/16/2019 zo dňa 05.05.2020, v zmysle ktorého žalovaný orgán verejnej správy nie je

určený tvrdením žalobcu ale priamo zákonom. Uvedené znamená, že správny súd nie je viazaný označením žalovaného v žalobe, ale je povinný sám žalovaného určiť v závislosti od predmetu prieskumu označeného žalobcom. Pokiaľ žalobca v žalobe nesprávne označí žalovaného, správny súd sám určí žalovaného a s takto určeným žalovaným aj koná. Preto nesprávne, resp. neúplné označenie žalovaného nemôže mať za následok zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. V predmetnej právnej veci orgán verejnej správy, ktorý rozhodoval o riadnom opravnom prostriedku v zmysle citovaného ust. § 180 ods. 1 prvá veta SSP bol náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR, ktorému citované ust. § 96 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z. priznáva status odvolacieho orgánu a zveruje rozhodovanie o právach a právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby, t. j. žalobcu v oblasti verejnej správy. Správny súd preto s poukazom na citované ust. § 32 ods. 2 SSP konal na strane žalovaného s náčelníkom Generálneho štábu ozbrojených síl SR.

11. Pokiaľ išlo o žalobcom produkované žalobné námietky, správny súd ich rozdelil do dvoch okruhov. Žalobca jednak vzniesol námietky vo vzťahu k Personálnemu rozkazu riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl SR č. 2317 z 19.03.2019 (ďalej len „Personálny rozkaz z 19.03.2019“), ktorým bola podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z.z. zamietnutá žiadosť žalobcu o vymenovanie do stálej štátnej služby. Uvedený personálny rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom doručenia žalobcovi. Žalobca namieta, že uvedený Personálny rozkaz zo dňa 19.03.2019 (tvoriaci podklad Personálneho rozkazu zo dňa 03.06.2019) je nepreskúmateľný. Žalobca namieta jeho závery, predovšetkým prezentuje názor, že jeho skúsenosti a schopnosti odôvodňovali vymenovanie žalobcu do stálej štátnej služby. Menovanie žalobcu bolo odobrené dvomi nadriadenými.

12. Podľa citovaného ust. § 91 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z.z. personálny rozkaz sa vydáva v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka súvisiacich so zmenami v štátnej službe podľa § 24, § 27 ods. 1, § 28 ods. 1 písm. a) a ods. 2, § 29 ods. 1 až 5, § 30 ods. 1 písm. a) a ods. 3, § 32 ods. 2 až 5, § 36 ods. 2, § 37 ods. 4, § 43 ods. 2, § 45, 46, 47, 48, § 51 ods. 1, § 63 ods. 2, § 64, § 65 ods. 1 a 2, § 67, § 68 ods. 1, § 70 ods. 1 a 4, § 71, § 73 ods. 1 a 2, § 74, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 až 3 a 6 až 11, § 77 ods. 1 písm. a), b) a ods. 2, § 80 ods. 1 a 2, § 81 a § 115 ods. 1.

Podľa § 91 ods. 10 citovaného zákona personálny rozkaz podľa odseku 1 písm. a), b) a d) nie je preskúmateľný súdom a personálny rozkaz podľa odseku 1 písm. c) je preskúmateľný súdom.

Podľa § 7 písm. h) Správneho súdneho poriadku správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

13. Z citovaného ust. § 91 ods. 10 zákona č. 281/2015 Z.z. plynie, že rozhodnutie v právnych vzťahoch profesionálneho vojaka súvisiace so zmenami v štátnej službe (okrem iného) podľa citovaného ust. § 29 ods. 1 až 5 zákona č. 281/2015 Z.z. je vylúčené zo správneho súdneho prieskumu. Z uvedeného dôvodu neprináleží právomoci správneho súdu preskúmať zákonnosť Personálneho rozkazu zo dňa 19.03.2019, a teda ani vyhodnocovať zákonnosť dôvodov v ňom obsiahnutých. Na nemožnosti správneho súdu hodnotiť zákonnosť daného personálneho rozkazu nemení nič ani skutočnosť, že Personálny rozkaz zo dňa 19.03.2019 neučinil žalobca v rozsudovom návrhu predmetom súdneho prieskumu. Len pre úplnosť správny súd podotýka, že pokiaľ by žalobca v rozsudovom návrhu obsahoval návrh na zrušenie Personálneho rozkazu zo dňa 19.03.2019, boli by dané dôvody pre odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP v spojení s § 7 písm. h) SSP.

14. Podľa § 27 ods. 1 SSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúmané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).

15. Správny súd je toho názoru, že súdny prieskum Personálneho rozkazu zo dňa 19.03.2019 nebolo možné realizovať ani za aplikácie citovaného ust. § 27 ods. 1 SSP jednak preto, že žalobca v rozsudovom návrhu nevzniesol výslovný návrh na zrušenie daného rozkazu a odhládnuť od

uvedeného je v konaní zásadnou okolnosť, ktorou je absencia právomoci správneho súdu daný typ rozhodnutí preskúmať (§ 7 písm. h) SSP). Ust. § 27 SSP je potrebné vykladať v kontexte s ust. § 7 SSP definujúcim tzv. dôvody neprípustnosti správnej žaloby. Pod prekážkou „samostatnej nepreskúmateľnosti“ nemôžu byť považované prípady obsiahnuté v ust. § 7 SSP. V opačnom prípade by sa totiž prieskum v rámci správneho súdnictva rozšíril pri skôr vydanom rozhodnutí alebo opatrení aj na veci, ktoré do jeho okruhu obsahu nepatria.

16. Následne sa správny súd zaoberal druhým okruhom žalobných námietok vzťahujúcich sa k samotnému Personálnemu rozkazu zo dňa 03.06.2019, ktorý bol potvrdený rozhodnutím žalovaného tvoriacim spôsobilý predmet správneho súdneho prieskumu v zmysle citovaného ust. § 91 ods. 10 zákona č. 281/2015 Z.z. v spojení s § 91 ods. 1 písm. c) citovaného zákona.

17. V súvislosti s daným predmetom prieskumu žalobca namieta, že sa nemal možnosť vyjadriť k podkladom daného rozhodnutia, ktoré tvorili „vyjadrenie veliteľa útvaru“ a „zhodnotenie služby profesionálneho vojaka“ spracovaného veliteľom roty. Vo vzťahu k uvedeným podkladom označil za nepravdivé tvrdenie, že by mal nevyhovujúce hodnotenie. Žalobca je toho názoru, že vyhovel vo všetkých testoch. Neochotu slúžiť popiera, nakoľko odslúžil napr. 5 12-hodinových služieb za sebou.

18. Správny súd uvedený okruh námietok vyhodnotil ako nedôvodný vychádzajúc z nasledovných úvah. V prejednávanej veci pre rozhodnutie správneho orgánu podľa citovaného ust. § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2005 Z.z. sú právne relevantné dve právne skutočnosti:

1) Žalobca dosiahol maximálnu dobu štátnej služby (§ 2 ods. 4, § 15 ods. 3 písm. b) v spojení s prílohou č. 1 k zákonu č. 281/2015 Z.z.).

2) Žalobca nebol vymenovaný do stálej štátnej služby.

Medzi účastníkmi konania niet sporu o tom, že žalobca dosiahol maximálnu dobu štátnej služby ku dňu 30.09.2019 (žalobca sa v zmysle citovaného ust. § 222 ods. 4 písm. a) zákona č. 281/2005 Z.z. považuje od účinnosti zákona (01.01.2016) za profesionálneho vojaka v dočasnej štátnej službe vo vojenskej hodnosti rotný, pričom k uvedenej hodnosti prináleží podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 281/2005 Z.z. maximálna doba štátnej služby 17 rokov). Žalovaný mal ďalej preukázané z podkladu rozhodnutia - Personálneho rozkazu zo dňa 19.03.2019, že žiadosť žalobcu o vymenovanie do stálej štátnej služby bola podľa § 29 ods. 1 písm. a) citovaného zákona zamietnutá. Uvedené rozhodnutie bolo pre preskúmané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného záväzné, bola ním právoplatne vyriešená otázka nevymenovania žalobcu do stálej štátnej služby.

19. Žiadne ďalšie, než v predchádzajúcom bode tohto rozsudku označené právne skutočnosti, nie sú po rozhodnutí o prepustení z funkcie profesionálneho vojaka podľa citovaného ust. § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z. právne relevantné. Vzhľadom na uvedené preto tá časť odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, v ktorej sa venuje vyhodnoteniu ďalších „podkladov“, vzťahujúcich sa k právoplatne vyriešenej otázke nevymenovania žalobcu do stálej štátnej služby (t. j. dôvodom nevymenovania súvisiacim s problematikou hodnotenia výkonov žalobcu, starostlivosti o zverený materiál, neochoty vykonávať 24-hodinové služby), je nadbytočná. Preto pokiaľ by aj bolo v správnom súdnom konaní preukázané „neoboznámenie žalobcu s označenými podkladmi“, nebolo by toto porušenie právnych predpisov spôsobilé založiť dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa ust. § 191 ods. 1 písm. g) SSP, nakoľko takéto pochybenie by nemohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na závery uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 357/2016 zo 07.06.2016, v zmysle ktorého rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka konania.

20. Žalobca ďalej dôvodí nesprávnym právnym posúdením veci poukazujúc na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a ust. § 87 zákona č. 281/2015 Z.z. bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom uvedenú námietku bližšie rozviedol. Správny súd podotýka, že nesprávne právne posúdenie správnym orgánom je v prípade, ak orgán verejnej správy aplikoval nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, avšak tento chybné vyložil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym právnym záverom. Pokiaľ žalobca poukazuje na ust. § 87 zákona č. 281/2015 Z.z., uvedené ustanovenie je systematicky zaradené spolu s ust. § 86 pod spoločný názov „Zákaz prepustenia v ochranné dobe“. Z jednotlivých ustanovení § 86 zákona č. 281/2015 Z.z. plynie, že v danom ustanovení zakotvené normy sa dotýkajú výlučne skončenia štátnej služby profesionálneho vojaka z dôvodu podľa § 83 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015

Z.z., t. j. v prípade, ak profesionálny vojak v dôsledku organizačnej zmeny nemôže vykonávať doterajšiu funkciu a nie je pre neho iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený. Z uvedeného plynie záver, že žalobcovo skončenie štátnej služby profesionálneho vojaka nespadá pod žalobcom označené, resp. namietané ust. § 87 citovaného zákona.

21. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Vzhľadom na všeobecný charakter vznesenej námietky rovnako správny súd vo všeobecnej rovine uvádza, že okruh právne významných skutočností, na preukázanie ktorých malo byť vedené dokazovanie, bol daný citovaným ust. § 83 ods. 1 písm. h) zákona č. 281/2015 Z.z., t. j. bolo potrebné preukázať kumulatívne splnenie zákonom stanovených podmienok - t. j. že žalobca, ako profesionálny vojak, dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a súčasne nebol vymenovaný do stálej štátnej služby. Správne orgány oboch stupňov pred vydaním preskúmaného rozhodnutia si zabezpečili dostatok podkladov potrebných pre riadne posúdenie veci, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalobca v rozhodnom čase dosiahol maximálnu dobu štátnej služby a nebol vymenovaný do stálej štátnej služby.

22. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd aj námietku nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného. Žalobca len vo všeobecnosti konštatuje, že rozhodnutia neboli odôvodnené takým spôsobom, aby boli zodpovedané všetky podstatné skutočnosti, „tak aby boli preskúmateľné a jednoznačné“. K uvedenej, rovnako len všeobecne koncipovanej, námietke správny súd len vo všeobecnej rovine uvádza, že preskúmané rozhodnutia obsahujú označenie skutočností, ktoré boli podkladom rozhodnutí, akými úvahami sa správne orgány riadili pri hodnotení dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali. Len na okraj správny súd podotýka, že vzťah k Správneho poriadku je v zákone č. 281/2015 Z.z. vo vzťahu k posudzovaným právnym vzťahom profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených v ust. § 91 ods. 1 písm. c) upravený v ust. § 219 ods. 3 zákona č. 281/2015 Z.z., v zmysle ktorého sa na právne vzťahy profesionálneho vojaka v prípadoch uvedených v § 91 ods. 1 písm. c) nevzťahuje ust. § 47 Správneho poriadku. Napriek uvedenej výluke za aplikácie daného ustanovenia Správneho poriadku, ktoré zakotvuje základné náležitosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní, možno požiadavku na preskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu vyvodiť z práva na spravodlivý proces, ktorého imanentnou súčasťou (okrem iného) je aj preskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia. Správny súd na záver podotýka, že tak správny orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný, v prejednávanej veci postupovali v intenciách príslušných zákonných noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správne právne závery.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že správny súd všetky žalobné námietky vyhodnotil ako nedôvodné, žalobu s poukazom na citované ust. § 190 SSP zamietol.

24. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že ako neúspešnému účastníkovi mu náhradu trov konania nepriznal a vo vzťahu k žalovanému podľa § 168 SSP a contrario tak, že ani žalovanému súd náhradu trov nepriznal, pretože neboli splnené podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia - výnimočnosť situácie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.